

[Birgitte Husmark]

sen forholder sig til, og det er også det, der gør, at min optimisme – nu er hr. Jørgen Winther her ikke mere – med hensyn til, hvad der kommer ud af dette her, ikke er så stor. I programdelen omtaler man jo, som jeg nævnte, bl.a. ernæringsspørgsmålet og lover frygtelig meget på levnedsmiddelområdet, samtidig med at vi ved, der er skåret markant ned i ressourcerne på dette område.

Blandt de andre ting, man nævner i programdelen, er tanken om at gøre en særlig indsats over for sygehusinfektioner. Sygehusinfektioner opstår som bekendt på grund af manglende rengøring. Manglende rengøring er imidlertid en konsekvens af nedskårne budgetter, og derfor må jeg spørge: Hvordan vil man forbedre sygehushygiejnen inden for den økonomiske ramme, der i øjeblikket er til rådighed? Vil man forøge rengøringsassistenternes indsats, eller hvordan mener man det kan lade sig gøre?

Noget andet, som kan stemme én til depression, er, når der som det allersidste punkt i programdelen bliver nævnt, at sundhedspuljen har haft et forsøg i gang, hvor man gjorde en stor indsats for at sikre, at gravide narkomaner blev afgiftet, så de fødte børn ikke havde spor af narkotika i sig. Denne indsats er blevet fortsat, så længe der var bevilling til det, hvorefter den er løbet ud i sandet, men alligevel så roser man sig i programdelen, som om det var en igangværende aktivitet. Det synes jeg stemmer én meget depressivt, når man ved, hvilke initiativer der har været sat i gang, og at initiativerne er faldet væk. Det skulle være det, som programdelen bygger på. De ting synes jeg nok er værd at tage med.

I øvrigt synes jeg, det er vigtigt at gøre, hvad vi kan, for at give folk mulighed for at træffe sunde valg. Men det gør vi ikke kun ved at lade liberalismen råde.

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Både fru Tove Lindbo Larsen og fru Birgitte Husmark var lidt i tvivl om, hvornår nogle af disse initiativer ville blive ført ud i livet. Hertil vil jeg for det første sige, at der i redegørelsen jo rent faktisk står, at de første initiativer er taget, ligesom der er sat årstal og tidspunkter på ved de forskellige pinde. Man behøver ikke at være i tvivl om, om disse pinde, altså de konkrete handlingspunkter, der står dér, bliver ført ud i livet – selvfølgelig gør de det. Men alligevel kan

der jo godt være mening i, at vi på et tidspunkt, før de to år er gået, i det hele taget vurderer tingene. Det var det, jeg mente med slutbemærkningen i min svartale. Men jeg vil altså understrege, at man ikke behøver at nære tvivl om, at de initiativer, der er nævnt dér, bliver ført ud i livet.

Jeg er også nødt til at sige, at hvis det er sådan, at hver eneste krone skal være talt – hvis jeg må have lov til at bruge det udtryk – altså at hvert eneste regnestykke skal være gjort op også i henseende til fordelingen mellem det statslige, det kommunale og det amtskommunale, så tror jeg aldrig, vi kommer i gang med mere fokusering på den forebyggende indsats. Hvilket tidsperspektiv ville man lægge ind i det? Det er derfor, jeg tror, det næsten kan blive at lægge sten i vejen for forebyggelsen, hvis man i den grad stiller krav om, at der skal være en pose penge af lige præcis den og den størrelse.

Jeg mener, at det med de eksisterende ressourcer er muligt at sætte en lang række ting i værk. Jeg mener også, det er muligt at ændre adfærden, f.eks. hos praktiserende læger, eller i det embedslægevæsen, som også er nævnt i forebyggelsesredegørelsen, eller gennemføre nogle overenskomstændringer, altså at lægge nogle ting om, sådan at den forebyggende indsats får en højere prioritering.

Det kan sandelig også være – hvis det også må være et svar til fru Birgitte Husmark – i forhold til sygehusinfektioner. De steder, hvor man lokalt har taget det spørgsmål op, har det vist sig, at bare det, at man har fået en nøjere registrering, i sig selv har nedbragt antallet. Under alle omstændigheder er der brug for at få et overblik og for at få set på, hvordan man kan mindske nogle af disse problemer. Sygehusinfektioner er jo ikke kun, hvis jeg må have lov til at sige det på den måde, et spørgsmål om rengøringspersonalet; der er en stribe ting, der kan gøres for at undgå nogle af disse sygehusinfektioner.

Levnedsmiddelstyrelsen og dens mulige indsats på det ernæringsmæssige område blev også nævnt, idet fru Birgitte Husmark sagde, at man nu ville foretage besparelser på dette område. For at denne udtalelse ikke skal stå uimodsagt, vil jeg lige for god ordens skyld gøre opmærksom på, at det, der er tale om, er, at vi under alle omstændigheder fortsat vil have en styrelse med over 200 medarbejdere. Vi taler altså om